

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, П. пов.
Конто почт. шадн. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5-00 зол.
Чвертьрічно 15-00 „
Піврічно 30-00 „
Річно 60-00 „

ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці і Канаді,
Франції, Італії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 7-50 зол., Німеччині 7-50 зол.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Богарії 7-50 зол., Австрії 7-50 зол.,
Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.

З СПРАВИ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Мадярські ревізіоністичні спроби.

ЖЕНЕВА, 14. 5. ПАТ. До Ради Ліги Націй надійшла нота мадярського уряду, що домагався інтервенції в справі граничних югославянсько-мадярських інцидентів. Нота викликала в політичних колах здивування, бо ніхто не чув про такі інциденти. Дивуються навіть італійські політичні кола, які стверджують, що Італія ніколи

не була поінформована про задуманий відклик Мадярщини до Ліги Націй.

„Журналь де Насіон“, обговорюючи мадярську ноту, висловлює думку, що в це спроба сил ревізіонізму, яка має на меті приготувати атмосферу для піднесення справи ревізії на вересневій сесії Ліги Націй.

Почалася сесія Ради Ліги Націй.

Мадярсько-югославянський конфлікт

ЖЕНЕВА, 14. 5. ПАТ. 7-ма сесія Ради Ліги Націй почалася нині пополудні під проводом Висульєрса, бувши прем'єра Португалії, при участі мін. Барту, лорда тайної печаті Ідена, мін. Рачинського, мін. Альойзія, мін. Осуського (ЧОР) і інших. На довірочному засіданні ради над мадярськоюнотою в справі прикордонних югославянсько-мадярських подій. Мадярський делегат сказав, що його уряд не може згодитися на виступ дискусію наднотою, яку аложать у су-

боту. Ноту постановили розглянути на найближчому засіданні, яке збереться для полагоди й інших справ. У дискусії мін. Барту спитався мадярського делегата, коли приключилися обговорювані випадки та які дипломатичні заходи поробив мадярський уряд у цій справі. Мадярський делегат відповів виминаючи занадто, що тепер іде процедуральна дискусія, а не мериторична.

Найближче засідання у вівторок.

Війна в Арабії.

ЛОНДОН, 14. 5. ПАТ. „Дейлі Мейль“ приносить інтерв'ю з королем Ібн Савдом, який зазначає, що все був прихильником мирної розв'язки арабських справ. Він не думав ніколи про територіальні зловитки і не хоче зловити Емену. Тому 10 літ здобуття Геджасу накинув йому ворожий виступ короля Гусейна. Подібно тепер володар Емену порушив мир, атакуючи гравці коро-

лівства Ібн Савда. Отже Ібн Савд ставить тепер такі мирові умовини: відкликання військ Емену, звільнення закладників і негайна піддача втікачів з Дрізі. Ця війна є чисто арабська справа і тому всяке посередництво іззовні чебажане. Тимчасом володар Емену звертається до різних позарабських чинників за посередництвом.

Домагання французьких комбатантів

ПАРИЖ, 14. 5. ПАТ. Вчора відбулася маніфестація 6. комбатантів департаменту Секваги. Під час походу прийшло до сутички між комбатантами комуністами, що вивісили червоні прапори на ліхтарнях, і правітєвими комбатантами, які аривали ті прапори. Прийшло до бійки, яку

закінчувала поліція, арештуючи кілька осіб. Опісля похід перейшов крізь Елізейські Поля і вислав до міністра Саро делегацію, яка зажадала санації відносин і строного слідства в справі скавдалів, зв'язаних з аферою Ставіського.

Величезні американські маневри.

Найбільші маневри на воді, які знає американська історія морської війни, скінчилися 10. п. к. після 6-денного бою на Карібському морі. Участь у воєнних операціях взяло 114 воєнних ко-

раблів різної величини, 350 воєнних літаків і 50.000 людей залоги та 1600 вояків з летунської обслуги. Американський велик повітряний „Мекон“ звинили теоретично ворожі літаки.

Японська експансія.

Совітська преса присвячує багато місця опису на Далекому Сході, нотуючи пильно всі прояви зростаючої експансії Японії та приготування до війни. Одночасно китайські джерела повідомляють, що Японія плянує тепер якнайшвидше перекинути військо до Манджурії, з тим, що перевезуть його у 55 годинах Відповідно та пляни діляння.

но до того виладжено розклад їзди на японських залізницях.

На основі вісток з Токіо, японський уряд звернувся до китайського уряду з нотом, в якій закидає йому, що заінсценізував у Манджурії революцію з метою звалити цесаря Пуї. З Китаю мала надійти повстанцям зброя, муніція, гроші

Болівійсько-парагвайська війна.

З Асунсіон повідомляють про нові бої на болівійсько-парагвайському фронті. Парагвайські війська осягнули в локальних сутичках низку успіхів, але без значіння для загальної воєнної ситуації. Акцію парагвайських військ поперед-

ло бомбардування болівійських позицій літаками. Комунікати штабу парагвайської армії говорять про кілька тисяч болівійських вояків, взятих до неволі і численних убитих та ранених.

Свято Орлеанської дівчини.

Минулої неділі ціла Франція святкувала пам'ять своєї національної героїни Жанни д'Арк. Перед пам'ятником на площі Пірамід у Парижі відбулася передполуднем військова дефіляда в прийд кардинала Вердіє, міністрів і генераліції. Всюди величезний похід рушив з площі св. Августина на площу Пірамід. Побіч організації

патріотичної молоді, союзу націоналістів і розлістів у поході взяли участь перший раз члени „Огністого Хреста“. Подібні свята відбулися у всіх більших містах Франції. В Казаблянці участь у святі взяв мароканський султан Сіді Могамед.

Троцький їде до Швейцарії.

„Матин“ повідомляє, як впеваючі, з достовірною джерела, що Троцький хоче поселитися у Швейцарії. Троцький, мовляв, виїхав уже до

Швейцарії, бо її уряд згодився дати йому притулок.

Галицький Магазин Новостей Галицька 15.
Поручає новини, суєна, шовки, зефіри, полотна та всілякі блаватні товари по найнижчих цінах. При закупні товару від 5. зол. даром білет до першорядних кін.
5/73 33-7

ЗА УСПІХ ЖІНОЧОГО КОНГРЕСУ.

Проголошений — вже близько місяця тому — поклик про скликання Всеукраїнського Жіночого Конгресу — безумовно належить до тих актів, які творять історію українського організованого життя. Складена в тонах достойних і величних, напружуючи ядерно і виразно гол. напрямі діяльності Конгресу, згадана відозва закликала українське жіноцтво всіх українських земель, еміграції та по тому боці океану, до участі в Жіночому Конгресі.

Поклик той, як відомо, попереджала пильна підготовка ідеологічна й організаційна праця, в наслідок якої Конгрес почує низку розроблених і широко опрацьованих рефератів, що охоплюють діяльність української жінки в усіх сферах родивного, громадського, культурного й економічного життя. Уже навіть нині, колиб через якісь непередбачливі і надсподівані причини, до Конгресу не дійшло, — перероблена праця не пропаде надаром, творючи ще один етап на шляху організації і поступу українського жіноцтва. Але віримо, що Конгрес відбудеться і що українське жіноцтво буде мати велику нагоду перевести генеральний огляд усієї праці, яка стелиться перед ним на широкій національній явилі, помірковувати над засобами і способами реалізації її, а також оглянути свої сили і можливості. Саме в нинішнім останнім етапі підготовчої організаційної праці годиться додати ініціаторкам та організаторкам Конгресу багаторости кількома теплими словами, та звернути увагу цілого українського загалу на велику роботу, яку вони виконують.

І тут мимохіть насувається кілька міркувань, які слід адресувати до українського громадянства.

Отже булоб найбільшою помилкою, колиб ми перенялись поглядом, що Жіночий Конгрес не виключно жіноча справа і турбота лише української жінки. Сам Конгрес підготовляється виключно жіночими силами і жіночими руками, але Український Жіночий Конгрес, як явище суспільного характеру, не може не цікавити цілої української нації, як щось найближче. Під оглядом суспільним, жіночий світ — це не окремий світ і українська жінка від віків до нинішній день провадить свою велику роботу в нації і для нації — в родині, у хаті, на полі, у школі, біля вартатів праці економічної і громадської — поруч і разом з чоловіком. І це у якнайбільшій мірі відбилося і на самій програмі Конгресу, що зачіпає ділянки українського національного життя, — однаково важливі як для жіноцтва, так і для чоловіків, і для цілої нації взагалі.

І тому обов'язком цілої цієї нації, та передових її верств у першу чергу, не ізолювати себе психічно від Конгресу, як спеціально жіночого, а розглядати його так, яким він дійсно є і мусить бути, а саме — явищем загальнонаціонального характеру. Колиж так воно є, то всі ми повинні подбати, щоби створити дозкола недалекого Жіночого Конгресу атмосферу події загальнонаціональної.

Мусимо передовсім тямити, що українського народу навіть лише на захід від лінії Збруча так багато, що замало організованих і громадських свідомих жінок, щоби виключно на власних плечах нести тягар інформаційної праці. Жіночі сили за слабі для того, щоби відповідно поінформувати хоча би саме жіноцтво, розкидане по цілому світі, про Жіночий Конгрес, його завдання і обов'язки українського жіноцтва супроти Конгресу.

Не знаємо праці Ділового Комітету Конгресу, але вважаємо природною річю, щоби кожний український священик, учитель, кооператор, громадський діяч і рядовий свідомий громадянин по цілому світі, — кожний є обов'язковий

Товари
благатні

вовни, шовки, полотна, постіль

Ф. Ожеховський

Найбільший вибір. — Найнижчі ціни.
Львів, Ринок ч. 29.
7153 72-180
Телефон 25-35.

— уже нині ж найширше інформував українське життя про Жіночий Конгрес. Українських жінок — мільони, отже кожному з нас мусить бути ясно, що може значити свідоме відношення до Конгресу та його праці хоча би кожної десятої-соті жінки-українки!

Але маємо у цій справі ще один дуже важливий момент. Сталось так, що українська нація живе нині під знаком ще іншої справи всенародного значіння, а саме — майбутнього Всеукраїнського Національного Конгресу. Отже мусимо освідомити собі, що ці дні політ., — силою річей навіть без попереднього уплывування, стоять у тісному взаємному зв'язку.

І коли ми надаємо Всеукраїнському Національному Конгресові великої ваги та заходимося біля його успіху, то повинні пам'ятати, що цей успіх тісно зв'язаний також із успіхом Жіночого Конгресу. Бо передовсім Жіночий Конгрес пере-

плів на себе цілу низку праць, якими — без нього — мав би зайнятися Національний Конгрес. Суди належать переважно справи виховання молодого покоління, боротьба з денационалізацією, виховання живих-громадянки, питання домашнього господарства, економічного добробуту, народнього здоров'я і т. д.

І чим ближчу роботу переробить Жіночий Конгрес, тим кращий ґрунт знайде для себе Національний Конгрес. Бо, знову так, Національний Конгрес не буде лише справа мушні, тільки справа загально-національна, в найширшому значінні слова, і для успіху Всеукраїнського Національного Конгресу та його постанов так само необхідні національно-свідомі громадянки-жінки, як і громадяни-чоловіки...

І тому нині, коли у хвилину важких переживань народу, українська жінка, виявляючи може найбільш жіночий (ястиний) самоохорони нації, — перша змагає до об'єднання національних сил, до великої національної праці, всі мусимо цей почин привитати і всі мусимо причинитися до його найбільшого успіху.

П. К.

М. Евальд
Львів, вул. Собіського 5.
Різнорідні полотна фабрики братів Чечовічів в Андрихові — на біллі жіноче, мужське, постеле і столове. За окремим замовленням — при купні 5% опушту, 16—20.

Від тих, що не забули...

(З нагоди 80-ліття проф. І. Горбачевського.)

Третій давніок, стискають нам руки товариші студенти краківського університету, а на переді Богдан Лепкий. У нього сльози в очах, хотів би нас всіх обняти і всіх притиснути до свого золотого серця.

Ідемо далі на захід. Невеликий наш гурток, шось 27 молодих студентів з першого року права і філософії. Ідемо перший раз у чужі краї. Мимохиті робиться нам важко на душі. Переїжджаємо чеську границю і вже на першому дворі впадає нас чеське населення не тільки оканками й піснями, але кидає нам квіти й усікі харчі. Нас це з початку так бентежить, що в першій хвилині ми не реагуємо, а пізніше з наших друзів виривається їхній чеський національний гимн. Це повторюється майже на кожній більшій стації.

На саму Маланку дня 13. січня 1902 р. в 10 год. ранку заїхали ми на праский дворець. Тут чекали вже на нас сотні чеського студентства під проводом найбільшого нашого майбутнього приятеля Еди Цмунта (тепер проф. університету), голови „Spolku českých mediků", а далі студенти „Všhrdu", „Filozofické Jednoty" і члени Славянського Клубу. Відбирають від нас річні, асцдають до повозів і ідемо до міста. По дорозі переїжджаємо „Ovoce Trh" і перекупки на базарі кидають нам до повозок квіти, овочі, а навіть усіку ярину. Незвичайно живо й ентузіастично вітає нас по дорозі населення Праги. Заїжджаємо до Мічанської Бесіди. Тут чекають на нас представники старшого чеського громадянства під проводом нашого професора д-ра Івана Горбачевського. Побіч нього незабутній професор університету медичного факультету д-р К. Ходоуський, голова чеського „Сокола" д-р Шайнер, ред. „Славянського Шмекла" д-р Адольф Черні, асистент медичного факультету д-р Семерала, а з нами приїхали крім Еди Цмунта, Юрій Трапель, сьогоднішній директор шпиталю в Берні, його брат Карло Трапель, сьогоднішній міністер фінансів, медик Дворжак, сьогодні відомий драматург, Кирило Душек, один з найближчих професора Масарика, пізніший редактор його органу „Час", Рудольф Брош, словом усі ті, що стали найкращими, найсердечнішими товаришами. З Либраму приїхав Желехівський, голова „Ватри".

А ввечерю у тій самій салі Маланки ввечір з участю чеських, хорватських, сербських і словацьких студентів. Незабутні дві промови: редактора Розводи, що визнає всіх славян до розвитку кайдан царської неволі і хорвата Марушіна, який кичить свою промову в честь Вільної України.

А на другий день ранком ми вже на університеті. Не знаємо мови і схвальною, зібрані в салі не знаємо звідки почати. І ось надійшли три професори: Іван Горбачевський, Тома Масарик і декан правничого факультету Геннер і відходять до нас з незвичайною ніжністю і ласкавістю. Відбирають від нас імені і самі їх виповнюють. Чи можна це колинебудь забути? І так почався перший рік сецесії в Празі, незвичайно коханий і для нас самих-студентів

і для української справи. Під проводом і опікою проф. Горбачевського, проф. д-ра Івана Полюя, Адольфа Черного, д-ра Ходоуського, д-ра Шайнера, д-ра Семерала і при допомозі тих найсердечніших наших молодих товаришів Цмунта, Душка, Броша, Вінтера, двох Трапелів і інш. могли розвести і живи агітацію за українським університетом у Львові та в численних рефератах в Празі і по цілому чеському краю знайомити з історією і відносинами нашого народу.

А хата проф. Горбачевського на Виноград Коменського 9 це була наша централь, де ми училися і нас учили. На всі свята ми були у професора. А чи можна забути такий момент, як в один холодний вечір ми зібрані у професора і коли ми згодом прощалися, один з наших товаришів, тов. Качала, тоді студент прав, сьогодні парох під Бережанами заважив, що щезло йому його тоненьке, вітром підшите пальто, а на його місці висіло тепле пальто професора, який переконував Качалу, що це його вкриття.

Серед цієї корисної праці минав шкільний рік. Ми мали вертати до краю. Вдаштовано прощальний комерс.

Велика саля „у Покорних" заповнилася по береги. На салі чути голосні розмови майже на

всіх славянських мовах. При головному президентському столі засіли: Іван Горбачевський, Тома Масарик, Карло Ходоуський, Геннер, Адольф Черні, редактор „Народної Політики" Патрік Вляжек, редактор „Гласу Народа" Генера. А далі засіли представники „Všhrdu", „Spolku českých mediků", „Славян", „Fil. Jednoty", „Радобузе", словіняцького „Шумадія", словацького „Детави", редактори студентських журналів Душек, Брош і Арио Вінтер. А далі маса студентства, кількох українських робітників, що працювали в Празі і приходили до нас до Української Громади. Не приїхали тільки наші воїни з праского гарнізону, яким ми в тім році влаштували курс неграмотних, а на Великдень свячене, але приїхали нам подяку і бажання щасливої дороги. На комерс прийти не могли.

Прощаємо передовсім свого батька і опіку професора Горбачевського: „Ми дякуємо Тобі за все, Пане Професоре, дякуємо за все, що Ти для нас зробив. Сьогодні, прощаючися з Тобою, ми не забуємо ніколи тих хвилин, що пережили з Тобою. І спомини ті будуть для нас у тяжких хвилинах життя ясним промінням, що не дасть спроневіритися нашим ідеалам. Ти був для нас взірцем, як і ми маємо поступати у дальшому житті і ми певні, що між нашим гуртом не буде ні одного такого, за якого Ти пізніше мусів би соромитися".

І прощаєся з нами професор. Був глибоко зворушений, говорив дрожащим голосом, що українська суспільність може бути вдоволена зі своєю молоді і може з певністю надіятися в будучість, коли ті ідеали, що оминають теперішнє молоде покоління, увійдуть глибоко в цілий народ. „Бо я пам'ятаю — говорив професор — гірші часи, де нас було дуже а дуже мало і де пераз і мене огортала крайня розпука, але сьогодні бажую вам, молоді товариші, якийкращих успіхів у вашій праці по повероті домі".

У цій хвилині ми всі присягли нашому коханому Професорові, що ніколи не перестанемо працювати для нашого нещасного народу.

А потому говорили інші професори, говорили чеські, словацькі, словінські, хорватські студенти і цього вечора українська академічна молодь, горда і щаслива була ще одною подією, бо її коханого Професора вибрано саме в чеському, тоді Карло-Фердинандовому університеті ректором на рік, а якому чеський університет мав святкувати 500-літній ювілей ректорату Івана Гуса...

Лев Ганкевич.

Купон

на даровий

знаменитий шампон до волосся або 2 ножки до гоління або тоалетне мило — при купні 1 пачки пудру „C S A V E" проти поту ніг, рук, пахвни тощо, який вистане на довгий час за 1 зол. Мільони вдячних. — Почтова висилка відвотна франко за надісланим у почт. марках зол. 1-40

Перфумерії
С. Федера
Львів, вул. Сикстуєва 7,
або Коперника ч. 13 а.

Розподіл Росії.

III.

ОБНИЖЕННЯ КУЛЬТУРИ НАРОДІВ, ЗАВОЙОВАНИХ РОСІЄЮ.

З викладеного ясно, що вказана вище теза про державну концентрацію ці в який спосіб не може бути прикладена до СССР чи до Російської імперії взагалі. Російська концентрація не підходить ні до одної з європейських формул, ні до англо-французької, ні до ітально-німецької, ні до американської. Хоч якраз про цю останню найчастіше згадують, говорячи про Росію. Бож, вкажемо, Англія остаточно встановила свою концентрацію на принципах свого „Великого Бунту" з XVII століття, а Франція — на аналогічних принципах Великої Революції, які стали провідними в політичному житті цілого світу. До своїх концентрованих народів і за океан несли вони не лише утиск і визискування, але й високі цінності ідейного порядку. Іх, так мовить, концентраційне панування над іншими народами дало тим останнім підвищення культурного життя, бо причинилося до засвоєння творчих ідей європейської цивілізації. Разом з мінусами давало воно великі плюси, бо внаслідок його могло розпочатися і розпочалося культурне, економічне і політичне відродження багатьох, здавалося, навки замерлих національностей. Російська-ж імперія все забірала у концентрованих нею народів і нічого їм не да-

вала. І не могла давати. Бож лише незначна частина підвладних їй азійських народів культурно стояла подекуди нижче властивої Московщини, а всі інші народи, особливо підбиті мечем та вогнем європейської нації на її півдні та на заході, мали далеко вищий за неї цивілізаційний рівень усіх своїх суспільних верств. Москва тяжко ударилася по тому рівні, знизила його, оскільки було її сили. В цьому якраз, може, з найбільшою силою й виявився не-європейський підклад її концентрації. Бож в той час, як Англія чи Франція щодо концентрованих ними народів вели лінію рівняння на самих себе, тобто на вишого, Москва хоч і вела аналогічну лінію, рівняла також на себе, але це було рівняння на нижчого.

„БАТОГОВА" МЕТОДА „ЕДИНОЇ" НАЦІЇ.

Ще менше, — коли це ще можна сказати, — підходить російська концентрація й до формул ітально-німецької чи американської. Італьська і німецька концентрація, як вказано було вище, утворилися на органічній волі їх націй до єдинити в єдиній національній державі. Американська концентрація знайшла свої сили, утворивши на своїх просторах на протязі XIX століття нову, другу англійську націю а дуже різноманітних національних одрізків, які виявилися до неї малими партіями як імгранти, розпершувалися серед населення й розплавлялися в ньому без останку, без спротиву з свого боку і без насильства з боку американців, бо попадали вони до атмосфери високої політичної та

ГАЛЯНТЕРІЯ ЖІНОЧА І МУЖЕСЬКА У ВЕЛИКИМ ВИБОРІ По цінах дуже низьких. Поручає Ф-на ЗІГМУНТ ЗАДСКИЙ вул. Боїнів ч. 4.

іншої культури. Голі булоб для такого роду я-
вщи шукати аналогій у російській концентра-
ції. Їх нема. Бож утримувалася вона не якимись
шляхами культурного порядку, а зключено
фізичною силою, силою війська та поліції, бо
хоч і зробила вона була спробу утворити з чи-
сних поневолених нею народів нову єдину
російську націю, але спроба та збанкрутувала
вразу, між іншим і тому, що творилося це мето-
дами чисто багатогового характеру.

Російська концентрація завжди була й до
самого свого кінця остається Європі чужою і
ворожою, бо корінними своїми вросла вона до
їшого ґрунту. Генетично походить вона не від
західних, а від азійських великих концентрацій
деспотичного типу. Перебудувати свою струк-
туру на європейський лад, як то зробила свого
часу, скажемо, Японія, вона не зміла, бо не ма-

мати — такі самі люди, як і всі інші і між ними
так само мало високообдарованих і далекосяг-
лих, як і у всіх інших площинах громадського
й політичного життя. Крім того, та всі європей-
ські держави мають точно означені й виробле-
ні пляни східної політики. Таким переходити
з навиклого рутинного способу ведення
справ до якогось нового, невикористаного й
многогранного — це річ тяжка. Тяжка, але не
непереможна, і це видно вже в деяких зворотах

європейської політики. Скаржитися на балкані-
зацію, ясна річ, будуть і далі, але будуть з нею
рахуватися, як з фактом, для Сходу нормаль-
ним і творчим, а для цілої Європи корисним.
На цьому покищо й закінчимо з несподіва-
ним російсько-емігрантським плетісцитом. Для
росіян він, мабуть так, був погіршений, а нас
він лише закріплює на наших старих і певних
позиціях.

М. Славівський.

Шевченківські свята.

Академія в честь Шевченка, влаштована філією „Просвіти“ у Львові.

У неділю 13. травня ц. р. уладила філія Т-ва
„Просвіта“ ім. Шевченка у Львові у 20-ті роки
випи свого існування і з нагоди 120-ліття уро-
дин свого Патрона силами міських читальн у
великій залі „Народного Дому“ академію в
честь Шевченка. Академія, яка пройшла в до-
стойному настрою та залишила по собі цілу
низку гарних вражень, дає „Просвіті“ добре
свідчення, бо вона силами своїх членів зуміла
владштувати свято на дійсно поважному рівні.

Промова п. В. Целевича без зайвої фразео-
логії, але багата змістом, залишила по собі по-
мітне враження. Промовець підкреслив важніші
ідеологічні моменти у творах Шевченка та
вказав на постулати, які ставить нам перед очі
великий Геній.

Хори злучених читальн під проводом п. В.
Манька а capella, а будьто в супроводі симф.
оркестри, звучали повно та виказали велику

дисципліну. Слід піднести баритонове солю п.
Матіяша в „Заповіті“ Вербицького; соліст має
дуже гарний голосовий матеріал.

Спеціальна похвала належить симф. ор-
кестрі під орудою п. В. Панасюка. Хто знає, як
важко зібрати оркестру, той належно оцінить
труд її диригента. Ми можемо при цій нагоді
побажати їй гарного дальшого розвитку. Сим-
фонія Д-дур Вербицького в інструментальній Люд-
кевича викликала заслужену бурю оплесків.

Програму закінчила настроєва інсценізація
„Буває в неволі“ у виконанні пп. Когута та Ла-
зора. Помислова інсценізація вірша додала йому
більше сили та пластичності. Інсценізація
була дбайливо обдумана в декорації, освітленні
та декорації.

При кінці свята всі присутні відспівали на-
ціональний гімн.

І. Приймova.

за доброї волі до того. Спроби, що правда, бу-
ли. Свого часу Петро І змагався надати Росії
подобу так званої поліційної держави; Ленін,
а за ним і Сталін на наших очах дбали про її по-
добу соціалістичну. Що з того вийшло, знаємо.
Ні поліційною, ні соціалістичною в європей-
ському сенсі цих слів Росія не стала, а залиши-
лася тим, чим і була завжди. І сьогодні в той
чи інший спосіб підтримувати російську кон-
центрацію, це означало б клопотатися над кон-
сервуванням історичного анахронізму, змагати-
ся затримати при житті гальванізований в по-
добі СССР концентраційний труп. Як здається,
в Європі вже починають добре розуміти

СТРАХ ПЕРЕД СХІДНО-ЄВРОПЕЙСЬКИМ БАЛКАНОМ.

Про другу категорію вказаних вище аргу-
ментів скажемо лише кілька слів. Вона спрямо-
вана на штандартну психологію дипломатич-
них рутинерів серед європейської політики, і
може бути зведеною до одного терміну — бал-
канізація. Балканські народи, як відомо, відір-
вавшись від Туреччини і організувавшись в о-
кремі держави, стали центром тертя, інтриг і
конфліктів; нароби, роблять і тепер багато
хлопоту європейським дипломатам. Після ве-
ликої війни, так мовити, балканізована була й
середня Європа, і це також причинилося до у-
складненій і до труднощів для дипломатичної
рутини. Шож то, мовляв, буде, як балканізова-
ною стане ще й ціла територія Східної Євро-
пи? Аргумент, як бачимо, дуже упрощений і
розрахований на примітивний рутинізм але його
не слід недоцінювати. Європейські дипло-

Останні статті в українській пресі (див. „Ді-
ло“ чч. 98, 100, 101, 104 та „Новий Час“ чч. 84,
87, 89) поставили перед усім українським грома-
дянством у всю широчінь справу Музею Визволь-
ної Боротьби України та Українського Дому в
Празі.

В Управі Музею ця підтримка з боку нашої
впливової преси в Краю і з боку Української
Парламентарної Репрезентації зробила велике
враження і викликає почуття щирої вдячності.

Музей ВБУ сподівається від усього свідо-
мого українського громадянства одностайної до-
помоги на Український Дім у Празі.

Тут мова йде про те, щоб цю справу перевести
й закінчити в найкоротшому часі, як того вима-
гає наша національна честь, а не протягати її на
довгі роки, що булоб тяжкою компромітацією на-
шої національної гідності перед усім світом.

Ні в кого не жадається жертви понад сили
так, щоб привела когось аж до зубожіння, — тре-
ба тільки, щоб усі одностайно відгукнулися
на заклик Музею, хто якою може пожертвою: і
Ви, читачу, і Ваш часопис, і всі його співробіт-
ники і все наше громадянство.

Отож нехай в найкоротший час складуть
свої пожертви — одноразово або ратами, хто як
і скільки може:

НАЙКРАЩІ ВОВНЯНІ МАТЕРІАЛИ

шкільні мундурки, костюми, мужеські убрання —
та всякі шовки

з МАГАЗИНУ НОВИН „ТЕКСТИЛЬ“ — Ст. ЗАЛЕСЬКА
вул. Галицька ч. 18.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 16. ТРАВНЯ 1934.

МИКОЛА АНДРУСЯК.

Досягнення і завдання

СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ІСТОРІОГРАФІЇ.

Відчит на Шевченківській Академії Наук. Т-ва
ім. Шевченка 6-го ц. м.).

Досліди над історією України в першому
післявоєнному десятилітті розвивалися на
придніпровській Україні в кількох осередках:
провід над ними був головні в руках Михайла
Грушевського, керманіча київської Науково-
дослідної катедри історії України та голови Іс-
торичної Секції при Укр. Академії Наук і пок.
акад. Дмитра Багалія, керманіча харківської
Науково-дослідної катедри історії української
культури. Спеціальні питання з обсягу нашої іс-
торії, як от досліди над історичною географією,
історією права, громадськими телями на Укра-
їні, тощо, розробляли поза Історичною Секцією
Української Академії Наук спеціальні комісії
Історично-філологічного та Соціально-еконо-
мічного Відділів (згодом після „реформи“ 1930
р. Соціально-Економічного й Історичного Від-
ділів) УАН. У зв'язку з історичними установами
УАН працювали науково-дослідні організації в
краю, як от Інститут Народної Освіти (згодом
„Соціального Виховання“) в Ніжині. Кабінет
вивчення Поділля у Вінниці, Одеське Науко-
ве при УАН Товариство, Полтавський Інститут
Народної Освіти (згодом Соціального Вихо-
вання) й інші та „Ленінградське Т-во дослідни-
ків укр. історії, письменства та мови“. Зв'язки
з акад. Грушевським удержували також галиць-

кі історики, згуртовані в Історично-Філософич-
ній Секції Наук. Т-ва ім. Шевченка; з останніми
були знову в живому контакті українські істо-
рики на еміграції, згуртовані при „Українсько-
му Історично-філологічному Т-ві“ в Празі,
„Укр. Науковому Інституті“ в Берліні та в ос-
татніх часах в „Укр. Науковому Інституті“ у
Варшаві.

Отже до часу нагінки більшовицького уря-
ду на українських наукових робітників, поча-
тої процесом „Спілки Визволення України“ та
веденої в чимраз більших розмірах, могли у-
країнські історики на Придніпрянщині мати
зв'язки з своїми сподвижниками на Заході. Ос-
торонь стояли тільки ті історики-марксисти, що
були згуртовані при Інституті Марксизму-Лені-
нізму в Харкові, які займалися радше пропаган-
дою марксизму, ніж дослідями історії. Від 1930
р. цією пропагандою займається вже й перере-
формована більшовицьким урядом В.У.А.Н. й
краєві інститути соціального виховання; до то-
го мусять нагинатися й старі історики, як от
Микола Петровський у Ніжині. З огляду на те
тепер дослідями української історії можуть зай-
матися тільки українські історики в Західній У-
країні та на еміграції. Як до 1918 р. так і тепер
знову мусить бути Українською Академією На-
ук Наукове Т-во ім. Шевченка у Львові й вести
ту працю, яку не дозволив вести більшовицький
уряд Українській Академії Наук в Києві.

Аби зорієнтуватися, в якому напрямі по-
винні йти досліди над нашим минулим, треба
розглянути досягнення сучасної української іс-
торіографії. Після війни довів акад. Михайло
Грушевський свої систематичні досліди над іс-
торією України-Руси до гетьманування Богдана

Лист до Редакції.

1) Особисто кожний українець і кожна укра-
їнка, свідомі почуття національної єдності й со-
лідарності, чи то безпосередньо, чи також шля-
хом збірки в кожному українському осередку і в
окремих родинях.

2) Кожна українська установа, організація,
парохія, заведення, кооператива, школа, підприєм-
ство, видавництво, часопис, гуртки молоді і т. д.
Гроші посылати через Земельний Банк Гіпо-
течний у Львові поштовою складанкою ПКД ч.
500170 з допискою „МУД“ (Музей, Український
Дім), або на адресу директора Музею (Проф. Д.
Антонович, Praha-Nusle, 245, Czechoslovakia), та
одночасно подати Музеєві точно ім'я й прізвище
жертводавця та повну адресу для пам'ятних книг
Музею. Музей збереже Україні у своїх пам'ятних
книгах імена всіх і тих найменших жертводавців;
хтож дасть відразу або частками 10 ам. дол., буде
записаний в окремій пам'ятній книзі Фундаторів
Українського Дому; а хто дасть 25 ам. дол., —

КАТОЛ ВБИВАЄ КОМАХИ НАСІКОМИ

5/16 Японський 6-20

Хмельницького включно. Маємо спроби загаль-
ного огляду історіографії та історії України
проф. Дмитра Дорошенка з національно-дер-
жавницького становища. Ту саму працю в шир-
шому нарисі, але з марксистським підходом,
розпочав пок. акад. Дмитро Багалій, що дав о-
гляд княжих і козацьких літописів, української
історіографії в XIX і XX ст. та історії України
Руси в добі натурального господарства, себто
від найдавніших часів аж до упадку галицько-
волинської держави. Очевидно, згадую тут ті-
льки ці спроби синтетичного нарису історії Укра-
їни та вважаю зайвим вичисляти її післявоєнні
написи шкільно-підручничкового чи популярно-
го характеру з національно-державного стано-
вища в Західній Україні і на еміграції та з мар-
ксистського на Радянщині.

Спеціальні проблеми історії України не бу-
ли рівномірно досліджувані в післявоєнній у-
країнській історіографії. Очевидно, дослідники
звертали увагу на такі питання, що вихуться з
сучасними актуальними українськими націс-
нальними проблемами. Питання початків Русі
та генези української нації викликували час до
часу живу дискусію поміж українськими істо-
риками.

Маємо нарис про зв'язки України із захід-
но-європейським світом у минулому; деякі на-
ші історики пробували навіть виказати впливи
західного християнства на Україну в доволі
мирській добі. Спроба нарису історії україн-
ської церкви з підчеркненням впливів на неї за-
хідної церкви, доведена тільки до половини
XII ст.; про пізніші її унійні змагання маємо
тільки зовнішні причини.

(Продовження буде.)

буде записаний в золотій пам'ятній книзі Добродію Музею Визвольної Боротьби України.

Збірку треба закінчити якнайскорше, щоб скорше (вже в осені ц. р.) відбутися свято закладення першого каменя, а на свято десятиліття Музею ВБУ в 1935 р. Український Дім у Празі, щоб уже був готовий.

Буде це справді гарне свято української національної єдності й здатності, свято перемоги!

МУЗЕЙ ВИЗВОЛЬНОЇ БОРОТЬБИ УКРАЇНИ:

Проф. д-р І. Горбачевський, в. р. голова Управи, проф. д-р В. Сімович, заст. голови, проф. Д. Антонович, в. р. директор Музею, проф. С. Сірополько, в. р. секретар.

Всякого роду матеріали вовняні та інші — найдешевше в текстильних магазинах

„ТАНІЙ СКЛЕП“ — З. ЗАЛЕСКИЙ, ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 8.

22/48

Один обіжник мостиського старости.

Ми дістали до поміщення такий обіжник з Мостиськ:

Starosta powiatowy mościcki
L. BP. 9/209/34

W sprawie wznoszenia figur Mościcka dnia 7. maja 1934 r.
w miejscach publicznych.

Do PILNE - TERMIN.
Zarządu gminnego (według rozdzielnika).

Zdarzają się wypadki, że ludność w tut. powiecie wznosi kopce, nasypy i krzyże na miejscach publicznych, nie posiadając na to zezwolenia kompetentnej władzy.

Wobec powyższego polecam natychmiast ogłosić w tamt. gminie w sposób w tamt. gminie praktykowany, że po myśli Dekretu Naczelnika Państwa z 3. I. 1919 w przedmiocie zatwierdzenia projektów pomników ze stanowiska artystycznego (Dz. Praw. P. Nr. 5 poz. 93) w brzmieniu ustawy z dnia 13. III. 1934) Dz. U. R. P. Nr. 33. poz. 298) na wzniesienie w miejscu publicznym pomników, posągów, figur, względnie wmurowania lub zawieszenia tabliczek pamiątkowych, należy uzyskać zgodę Ministerstwa Wyznań Relig. i Oświecenia Publicznego.

Winni niezastosowania się do powyższych przepisów będą karani karą aresztu do 3-ch miesięcy lub grzywną do 3.000 zł., a nielegalnie postawiony krzyż czy pomnik zostanie usunięty.

Niezależnie od tego na Pana Wójta nakładam obowiązek dopilnowania, by żadne figury, pomniki, krzyże, kopce i t. p. nie były wznoszone na miej-

scach publicznych tamtejszej gminy bez zezwolenia władzy.

Postawione kopce i krzyże w gminie Jatwiegł, Chłiple, Czyżowice i Podliski, Mokrzany Wielkie, Dydlatyce, Mistrye i w innych gminach tu niewymienionych, a w których kopce zostały usypane i postawiono na nich krzyże, należy natychmiast usunąć.

O wykonaniu powyższego należy mi odwrotnie donieść, podając dzień i godzinę wykonania.

Starosta powiatowy

(-) Dr. Pomiankowski.

Вистава виробів українського промислу в Станиславові.

Чий хліб і праця — того і земля.
Леся Українка („На руїнах“).

Маючи на увазі сучасне становище (безробіття), а в першу чергу майбуття нашого народу, почав яши господарський актив, наші молоді інженіри й торговельники, а молодечим запалом творити нові варіанти праці й розбудовувати рідний промисл. В тому напрямі працюють вони по цілому краю.

Секція Українського Технічного Товариства в Станиславові задумала також від себе доложити цеглину до цієї будови українською промисловою виставою у Станиславові. У вересні 1933 р. зробила вона анкету місцевих господарських установ, яка одобрена ініціативою інженірів. На анкеті вибрав діловий комітет з відповідників Окружного Союзу Українських Кооператив, Українського Технічного Товариства. Пеху українських ремісників та місцевої філії Союзу Українських Купців. Виставовий комітет поділився на кілька секцій, куди увійшли кооптовані інженіри. Окружний Союз Українських Кооператив відразу погодився дати фірму виставі.

Ціль вистави була позитивна. Віддавна пропагується у нас гасло „свій до свого“, одначе повного змісту набрало воно щойно зі зростом українського виробництва. Тепер звучить воно „свій до свого по своє“ й тому вимагаємо від свідомого громадянина не лише купувати у своїх, але також своє, себто виробі рідного промислу й ремесла. Вагу рідного промислу в емансипаційних змаганнях народу зростає лінійно, бо наша загала, які своїм закупом утримують до теперішніх фабрик і робітні та дають їм змогу доконати свої виробі й поширювання. Одне не вся те суспільність свідомо свого свавання су-

проти рідного промислу. Український споживач не жадав настирливо своїх виробів — чи то з байдужості, чи з причини незнання існуючих товарів марки „Made in Ukraina“. Немає правди діти, цьому винна також слаба ще реклама наших виробів так, що сьогодні не найдемо українського краму в Станиславові й певно по інших містах не то в чужих, але навіть по українських крамницях. Тож головною метою вистави було широкою пропагувати виробі українського промислу й ремесла і тим самим створити підстави до дальшої його розбудови. Вистава в Станиславові мала також показати чужині добру якість українських виробів та погасити серед зашого загала ідею нашої господарської самовистарчальності.

Починаючи свою важливу працю, порозумілася виставовий комітет разіше з Промисловою Радою при Центросоюзі та Комісією Розбудови Українського Промислу у Львові, від яких дістав цінні вказівки та адреси наших виробів, які в січні ц. р. запрошено до участі у виставі. З 63 запрошених фірм оголосилося понад 50. Це показує число служити доказом кінцевості упорядкування таких показових вистав по всіх галицьких і волинських містах. Вагу вистави зростає також місцеві ремісники, які приєднали своїми станками до вистави, налагоди й таким чином промислово-ремісничий характер.

Виставовий комітет доложив усіх зусиль, аби вистава випала якнайкраще. Це вдалося йому та 100 відс. Серед останніх приготувань стрінула його одна трудність від місцевого староства, яка доматалася зміни розліпленої вже афіші „Показ виробів українського промислу“ на „Показ виробів українського промислу кооперативного походження“. Два останні дії і почі перед виставою кинуло в „Соколі“, мов у муравлині. Одні привозили з двірця експонати й кіоски, інші вимірювали замовлені влощі, треті метушилися при інсталяції відповідного освітлення. Інженіри монтували „українське“ радіо К. І. Р.-а, а метка молоді помагала складати безліч експонатів, тощо.

В неділю передполуднем ішла ще остання вглядка. Наближалася хвилина святочного отворення вистави, на яке нетерпеливо ждав український Станиславів, зацікавлений розданими тиждів тому летючками та заінтригований двома ролами афіші.

Вже перед 12-ою годиною зібралася біля „Сокола“ велика гурма народу, яка на жаль, не могла всі бути присутня на отворенні, бо тільки мала частина могла приміститися на галерії та в ложах, зарезервованих для публіки. Отворення вистави почалося відчитанням головою виставового комітету, імж. В. Дуткою, привіту для

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ 3 ДНЯ 16. ТРАВНЯ 1934.

М. ГАЛУШИНСЬКИЙ.

43

3 Українськими Січовими Стрільцями.

СПОМИНИ З РР. 1914—1915.

Яке завдання мали виконати добровольці. — Перед вимаршом 600 стрільців.

Та вже 22. вересня приїхав Кватерник сам до команди УСС і тут взяв мене на конференцію. Насамперед показав мені те письмо, яке написав до шефа ген. штабу. По думці цього письма не треба легіонів уживати до правильної війни. Слід використати їх інтелігенцію, запал до боротьби та ненависть до відвічного ворога і вести з ними свого роду геріллю, або — як він це назвав у пропам'ятних письмі — вести „Kleinkrieg“. А це ведення „малої війни“ мало полягати в тому, що потворять із добровольців малі відділи в числі двадцять душ ід проводом команданта, яких обов'язком буде дістатися поза наші й ворожі лінії та непокоїти там нападами обози (трени) і вищі команди. Аби вони могли це перевести, треба так зложити двадцятки, щоби вони походили або знали ті околиці, до яких підуть. Марш має відбуватися лише вночі, а в день мають відділи відпочивати по лісах та недоступних місцях. Діяльність „двацятки“ має розтягтися від Станиславова аж поза Перемишль. Утворять щонайменше п'ядесят таких відділів. На кожну роту підуть по два відділи — по змозі окремими, але в суспільстві положеними дорогами. А це тому, щоби вложена задача була конечно виповнена. Колиб одному відділові не пощастило, то другий мав довершити те, що було задумане. У цілій тій виправі не було важне те, щоби вести отверту війну, не важне число вбитих ворогів, про положення навіть це могло бути мовч. най-

важлиша річ — сіяти неспокій, ширити замішання. Як напр. який відділ дізнається, що десь розложений московський табор, або що в якомсь селі є вища команда, треба підкрастися якнайближче, дати кілька стрільців та змизу зникати й ховатися. Така підзадова боротьба мала тривати один місяць; після впливу того речиння мали „двацятки“ зійтися знову там, звідки вийшли, есент. мали старатися прийти на нашу сторону і тут зголосити, що зробили.

На видатки та харчі, крім належних поборів, було визначено на кожного учасника по 60 кор., для команданта на надзвичайні видатки ще 200 корон.

Мені поручив надпор. Кватерник зараз приготувати таких трицять „двацятки“, тобто 600 стрільців. На командантів велів брати по змозі старшин, без ріжниси на степень, отже й сотників, а коли тих уже не стане, то найстарших та найінтелігентніших підстаршин. Назвав мені зараз і подав письмом дороги, якими ті стежі мали йти і велів дібрати відповідних людей, знайомих із тою околицею і людьми, куди будуть посуватися. Те знайомство з людьми мало послужити їм на те, щоби могли ліпше переходуватися та щоби російські команди не могли їх винаяти.

Все те на папері виглядало досить гарно. Думати про те, чи воно до переведення, чи ні, навіть не було часу, бо ще того самого дня по полудні приїхав надпоручник Кватерник і привіз зі собою мапи та 104.000 корон на видатки для „двацятки“. Поручив мені зараз нарисувати для всіх дорогу, а як нестане мап, бо й тих на початку війни було обмаль, то порисувати шкідці, щоби кожний командант патрулі мав їх при собі для орієнтації, куди йти. Прийшов позавч. „двацятки“. треба було кожному випла-

тити гроші на дорогу та звертатися до виготовлення шкідців.

Чергової днини, а було це 23. або 24. вересня, а може й днем скорше, прийшов приказ, що визначені до стеж 600 стрільців мають вчором виїхати з Горонди. Того дня я був там занятий всякими справами, тимбільше, що особисто мав відвести стежі на місце призначення де їх мали розділити та вислати в дорогу, що до приготування шкідців не було зовсім часу.

Над вчором надіхав полк. Моллік, щоби попрощатися із старшинським корпусом та із стрільцями. Надпор. Кватерник заявив мені, що приїде авто з Мукачева до Волища на другий день рано і що я маю там його виїхувати, бо він хоче бути особисто при висланні стеж. Було вже зовсім темно, як стали збиратися стрільці. На площі коло команди зібравися всі ті, що їхали та й ті, які лишилися. Перший промовив до зібраних полк. Моллік. Говорив широко. Згадав про ту працю, за яку взялися стрільці і побажав, щоби вона вийшла на користь Україні. Відтак говорив я. Хвилина була дуже настроєва. Я не говорив довго, але говорив відсерія. Я прощався з великою частиною стрільців, які йшли на дуже непевне діло. Я уявив собі тоді, що та висилка стеж рівняється майже розбиттю цілої організації, яку я так стараюсь зложити й довести до ладу й порядку. Мимовільно стануло мені тоді в уяві, що та робота, до якої визначили 600 молоденських стрільців далеко тяжча, як побут у розстріляній, а на випадок зловлення їх чекала їх незавидна доля. У мої слова аложив я бажання, щоб усе їм склалося якнайкраще та щоби ми могли знову скоро побачитися у тім самім місці, в яким ми розсталися.

(Далі буде.)

прем'єра

„Подружжя в двох мешканнях“

музична комедія на 5 картин Меріам-Лужницького — музика В. Балтаровича

Театр Ріжнородностей

прем'єра

17 дня
травня ц. р.

виставлених установ та підприємств, відпоруч-
никам наших центральних господарських уста-
нов та вібраним глядачам. Після поїменного при-
в'їту приватних владики Лятишевського, дирек-
тора Центросоюзу посла О. Луцького та місцевого
старости передав бесіди виставу під опіку Цен-
тросоюзу. У надзвичайно гарному й змістом гли-
бокому слові представив посол О. Луцький наші

дотеперішні осяги на господарському й виробно-
му полі та вивів перед уявою присутніх підбадь-
рющий образ наших дальших завдань. Закінчую-
чи свою промову закликком творити нові стани-
рідного промислу, отворив посол О. Луцький ви-
ставу, перетинном символічної жовто-блакитної
стяжки.

Із судової салі.

За приналежність до ОУН.

Перед судом присяглих у Львові почалась у
південь 14. травня ц. р. розправа проти Микити
Бучка, Теодора Здріля і Петра Базиліни,
трьох молодих селян зі села Поздиміра, сокаль-
ського повіту, що потребає два дні. На салі пусто-
ва. Розправою проводить радник Бєвдашевський,
обвинувачує прок. д-р Прахтель-Моравянський,
двох підсудних, М. Бучка і П. Базиліну боро-
нять адв. д-р Лев Іанкевич, Т. Здріля боро-
нять з уряду д-р Вол. Гриньовський, оба
адвокати зі Львова.

ЩО КАЖЕ АКТ ОБВИНУВАННЯ?

Прокуратор потягає до відповідальності всіх
трьох підсудних за приналежність до ОУН у 1933.
р. у салі Поздимірі і тому обвинувачує їх за зло-
тин державної зради зі статті 97 § 1. к. з. Акт
обвинувачення каже що підсудні Микита Бучко
і Теодор Здріль та Михайло Пар, який ще доте-
пер скривається перед владою, напали вночі з 21.
на 22. квітня 1933 р. на хату віята Степана Мар-
ценюка в Корчині з метою загартати 600 зол.,
які були власністю громади. Цих грошей потре-
бувала організація ОУН у Поздимірі на проти-
державну акцію. Ініціатива до нападу на віята
зійшла від Івана Мельника, який теж ще доте-
пер скривається. З тією метою оба підс. Т. Здріль і
Михайло Пар вибралися з кісми під хату вія-
та Марценюка. Провідником — як каже акт об-
винувачення — був підсудний Микита Бучко.
По дорозі вручив йому Іван Мельник бравний
літбру 6.35 мм. та прирік, що зі загартаних гро-
шей частину задержать підсудні собі, а решту
віддають на цілі ОУН. Всі три записники пома-
зали собі чорною шмівкою лице і підійшли від
хату віята С. Марценюка. М. Пар застукав до
дверей хати, кажучи: „Відчинити, тут постеру-
новий Калета“. На питання віята, чого собі ба-
жає, Пар відповів, що „пришов сконтролювати
мртв“. Підс. Здріль ставув теж побіч Пару біля
дверей, а підс. Бучко ходив з бравнієм довкола
хати, щоб війт не міг утікати і влякнутися на поміч
сусідів. Однак війт зорієнтувався, що не має до
їла в постеруновим Калетою і не відчинив
дверей. Тоді Пар підбіг до освітленого вікна з
крісом і наложеним багнетом та закричав: „Від-
майте з громадської кеси гроші, бо вад шпак гра-
фити“. Жінка віята, Бєвка Марценюк, почала ду-
же голосно кричати, а війт виліз на горіще, роз-
порнув стріху і теж почав влякати сусідів на
поміч. Щоб вдаремити поганю, підс. Бучко
стріляв до стріхи, де стояв війт 4 рази, а підс.
Здріль і Пар віддали по одному стрілі з крісів
і повтікали. Віддані стріли не зранили віята Мар-
ценюка. І тому обох цих підсудних прокуратор
притягає до відповідальності за злочин грабінні зі
статті 259 к. з.

Крім того акт обвинувачення закладає, що
підс. Петро Базиліна понавчав підс. Здрілеві пе-
ред нападом на віята свій кріс зі стрільнями і
його притягає прокуратор до відповідальності
за намагання злочин грабінні по думці статей
23. § 1. і 259 к. з.

Вкінці акт обвинувачення каже, що підс.
Микита Бучко намовляв 27. червня 1933 р. у
Поздимірі Федька Здріля, Ілька Шевчука і Ми-
хайла Пару, щоб вбили громадського секретаря
Клима Парика тому, що він мав 28. червня 1933.
р. взяти участь у „святі моря“ і завести вінець
до Кристинополя та пустити його на ріку Буг. І
дійсно підс. Здріль, Ілько Шевчук та М. Пар від-
дали 4 стріли крізь вікно до Клима Парика, але
стріли хилили. З того приводу наглий суд у Со-
калі на розправі в днях 22. і 23. вересня 1933 за-
судив підсудних Здріля і Шевчука на домертвну
азачу, а справу підс. Бучка передав судові
присяглих. Тому прокуратор притягає до відпо-
відальності підс. Микиту Бучка ще й за намову
до вбивства по думці статей 26. і 225. к. з.

ПІДСУДНІ ЗАПЕРЕЧУЮТЬ СВОЮ ВИНУ.

Після півгодинної перерви визнавали підсуд-
ні, які вперше свою вину. Підс. зізнали, що до

ОУН не належать ні не знають, до чого змагає ця
організація. На питання прок. і обор. д-ра Л. Ган-
кевича підс. М. Бучко заявляє, що не розу-
міє взагалі слів солідаризуватися, конспіратив-
ний чи ідеал, які записані до протоколу в його
зізнаннях про його приналежність до ОУН. Під-
судні кажуть одноглісно, що всі свої зізнання на
поліції склали під важкими побоями і то енершу
на станиці поліції в Яструбичах, сокальського
повіту, опісля в Сокалі. Підс. Т. Здріль каже, що
його „мордували“ сам командант повітової полі-
ції в Сокалі Козловський і тайний агент, високий
і чорний на лиці (імени ні призвав підсудний не
знає. Підс. М. Бучко додає, що п. Паперник, ко-
мандант станиці поліції в Яструбичах вручив йому
навіть 10 зол., щоб він повідомив його про
все те, що довідастся в салі від хлопців. Крім
того командант додає, що за конкретні вістки ді-
стане 300 зол. (Цю пропозицію поставив команд.
Паперник підсудному вже після доконання зло-
чинів, описаних в акті обвинувачення). Підсуд-
ні подрібно збивають поодинокі заміти акту об-
винувачення і на кожне питання предсідника,
прокуратора і своїх оборонців дають ясні відпо-
віди, де і з ким були, що робили у критичних
днях. Підсудні зізнають, що після першого їх-
нього арештування у червні 1933 р., поліція вза-
галі не закидала їм злочинів грабінні грошей чи
нападу на Парика і т. д.

ЗІЗНАННЯ СВИДКІВ.

Перший свідок Ілько Шевчук, молодий
селянин, зізнає без присяги, бо тепер відсидає
кару домертвної тюрми у Вронках, на яку засу-
див його наглий суд у Сокалі у вересні 1933 р.
за напад на К. Парика. Оповідає, що брав участь
у нападі на секретаря К. Парика з М. Парем і
підс. Т. Здрілем. Перед нападом стрівуся з підс.
М. Бучком і агадував йому, що має кріс. Підс.
Бучко не просив тоді позичити кріса і не агаду-
вав про сам напад на К. Парика. Крім тієї ау-
стрічі свідок не говорить уже з підс. Бучком ніко-
ли про „святі моря“ і за напад та кріс. Про цілий
план нападу на Парика і згодувати йому широку
розмову перед нападом свідок довідався шойко
при конфронтації на голіції в Сокалі Там поба-
чив, що підс. Базиліна був „звинчений“, на лиці
почорнів і відзивався дуже тихим голосом. І тоді
свідок зі страху перед побоями свідтердив усе те,
що комісар поліції Козловський і конфронтава-
ний підс. Бучко говорили про план нападу.

Я НЕ БРАВ УЧАСТИ В НАПАДІ...

Після таких зізнань свідка встав підс. Здріль
і дріжучим та обуреним голосом заявив, що він
не брав участі в нападі на К. Парика і зізнання
св. Шевчука про його участь у нападі несправ-
длив.

Після обідової перерви зізнавали дальші
свідки акту обвинувачення.
Св. Василь Химко зізнав, що підсудні
намагалися розігнати в літі 1933 р. фестин у Волі
Комаревій тому, що тоді була ще жалоба після
смерті Біласа і Давилишина. Чи дійсно розігна-
ли не знає.

Св. Роман Химко, оповідає про історію
ОУН у с. Поздимірі. Коли існувала ОУН, в салі
було дуже неспокійно. Одної неділі приїхали до
читальні „Просвіти“ якісь студенти і найближ-
чого четверга був уже атентат на Клима Парика.
Тепер у салі опокійно, бо нема підсудних. Всі се-
ляни і свідок бояться ОУН, бо члени ОУН вбива-
ють людей. Чергові свідки: Степан і Бєвка Мар-
ценюки, Олекса Гуменюк і Петро Климошко опо-
відають подробиці з вічного нападу на віята С.
Марценюка в Корчині.

Після того розправу відложили до рівтірка
до 9. год. рано. Зізнаватимуть дальші свідки ак-
ту обвинувачення, адебільша поліція.

НАЙПЕВНІША ЛЬОКАТА ГРОША У ПОЗИЧНІ
РІДНОЇ ШКОЛИ. КОЖНА ПОЗИЧКА 25 ЗОЛ.

НОВІ ВЗОРИ ДЕСЕНЕВИХ ШОВКІВ

надійшли вже після страйку

Текстильна Гуртівня

Тільки РИНОК 30.

зараз побіч
Бачевського
36/76 3—8

НОВИНКИ

— Ямна коло Яремча. Пансіон „Веселка“
отворений від 1. травня. Кімнати гарні, соняшні,
добре уладжені, з бальконами. Харч першоряд-
ний, спільна ідеальна, товариство добірне, ціни
конкурентні. Ближчі інформації подасть
Ів. Ліськевичева, Ямна коло Яремча. 1437 3-?

— Навіть заданені жіночі недуги можна лі-
кувати купелями в Криничі. Перший сезон
(дешевий) почався 1. травня, а найкраще при-
міщення е у знанім укр. пансіоні п. М. Яблон-
ської (Krynica-zdrój, willa Tatrzanska). 5—?

— Гребенів, пансіон Яблонських (давніше
„Модеста“), положений у центрі, соняшні кім-
нати з бальконами, першорядне утримання від
4 зол. денно. Ольга Радкевичева. 1534а 5-?

— Робітня футер Юліана Глушевського,
Львів, пл. Капітульна 3, І. пов. Тел. 54-46.
Приймає футра до переходу на літо. 1287 24-?

— Знамените гігієнічне морожене лише в цу-
корні Д. Стецькова, Львів, вул. Миколая 7. 1525

— Магазин постелі Р. Джала, Львів, Хоружи-
на 3, поручає: ковдри, матраци по найдешев-
ших цінах. Переробляє ковдри по 5 золотих,
матраци по 7 зол. 524 69-100

— ЧЕРЕВИКИ жіночі, мужеські і дитячі ку-
пуйте в одиночій українській Магазині Взуття
„КОМЕТА“ Львів — Ринок 21. Сповідні гасло
„Свій до свого.“ 68/53 33-?

— Шіплєння проти віспи в Українській По-
радні Матерей у Львові (вул. Ходоровського
15) відбувається щоденно від год. 10—11. в
днях 10—31. травня ц. р. — Д-р Туна-Надрага.

— Наша Служба Божа в радіо. В четвєр 17.
ц. м. буде трансмітована в радіо наша Служба
Божа з церкви Успення Пресв. Богородиці. По-
чаток: год. 9.45. Проповідь виголосить о. д-р
Костельник. Співатимуть два хори на переміну:
мішаний хор Волоської церкви під орудою
проф. Орленка-Прокіповича і жіночий хор
гімназії „Р. Ш.“ під орудою проф. Іларіона
Гриневецького.

— З Вишого Музичного Інституту ім. Лисен-
ка. В четвєр 17. ц. м. відбудеться у Станиславо-
ві в салі „Сокола“ збірна концертна продукція
елевів Музичних Інститутів ім. Лисенка зі Льво-
ва, Станиславова, Перемишля, Стрия, Дрогоби-
ча та Коломиї. З огляду на обєм програми, що
обіймає продукції фортепяну, скрипки, челя й
сольоспіву, початок продукції точно в 7. год.
веч. Подробиці у програмках при вступі.

— Ревіндикаційні процеси в Рівному. Окруж-
ний суд у Рівному розглядав дві ревіндикаційні
справи, в яких римо-католики домагаються зво-
роту православних церков у містечках Вишго-
родок і Межиричє. Суд відкинув домагання ри-
мо-католицької курії. (ВУ.)

— Хто виграв на лотерії? В нинішнім тяг-
ненні Держ. Класової Лотерії впали виграни на
такі числа: 20.000 зол. на ч. 136725, 158411.
15.000 зол. на ч. 4119, 61757, 149352, 10.000 зол.
на ч. 53688, 157179, 5.000 зол. на ч. 82142, 101326,
115172, 133999, 5.000 зол. на ч. 24424, 38021,
39852, 155198, 2.000 зол. на ч. 12200, 14016,
30343, 40808, 57845, 62353, 79555, 80352, 161691,
163629, 166554, 166885, 168310, 2.000 зол. на ч.
24780, 26205, 35922, 39268, 44751, 51035, 51411,
53361, 59703, 69997, 71653, 86745, 98352, 124052,
124510, 147910, 150774, 168555, 1.000 зол. на ч.
1426, 5229, 6630, 18395, 21236, 24650, 32770,
33991, 35145, 36193, 39283, 46793, 56410, 68708,
75736, 76707, 78409, 81363, 81894, 97481, 100244,
105105, 107224, 109680, 111457, 112283, 117951,
123112, 152694, 158592, 1.000 зол. на ч. 4278,
13166, 14221, 19779, 24042, 28285, 35998, 39299,
44283, 47140, 57670, 70174, 72173, 77632, 91118,
92776, 96045, 97248, 104076, 105352, 116442,
119806, 163719, 168422.

— 5.000 пільгових білетів до Чехословаччини
призначила влада на цей сезон. Пільговий паш-
порт з додатковими коштами виносить 155 зол.
і е важний на 4 тижні. Пашпорти видає влада
прогульковиям і недужим, які їдуть до жиівія.
Пільгові пашпорти видають повітові ста-
рости.

Більшовики затрівожені японсько-німецькою приязню.

МОСКВА, 14. 5. ПАТ. „За Індустріалізацію“ в статті „Підозріта приязнь“ араджує велике агрибовження з причини „німецько-японського зближення, яке, на думку часопису, захоплює іланку дипломатії, преси та господарки. Часопис твердить, що є тісний контакт між райхсвером і японською армією. Німецька преса займає прихильне становище до японських агресивних тенденцій, вічно повторює аргументи про перенаселення, поступову роль Японії на Далекому Сході, анархію в Китаю та чергову небезпеку. З другого боку більшовицький часопис закидає японській пресі піддержку збройної Німеччини і ревізію версайського миру. Зближення між Японією і Німеччиною мавifestується при кожній нагоді. Часопис атакує про взаємні відвідини вишлячних політичних і господарських діячів, вказуючи на візиту адмірала Матсудзими у Берлін. „За Індустріалізацію“ іронізує — що Німеччина робить виброк для Японії в теорії раси. У Німеччині перебуває тепер японська господарсько-військова місія. Німецький промисел одержав великі замовлення з Манчжурії. Японія і Німеччина змагаються повалити версайську та віннігтонську умови. Ціла та агресивна діяльність зверлена проти СССР.

Перемиря.

ЛЬОНДОН, 14. 5. ПАТ. Прийшли тут вістки про перемиря в бою за Бмен. Володар Бмену, як зачувати, згодився без застережень на умовини перемиря.

Більшовики обстрілювали корабель

ТОКІО, 14. 5. ПА. Із Ціцікару повідомляють, що корабель Манджукю в навію рано обстрілювала більшовицька батарея. Подробиць нема.

Вбивство біля вартівні.

ПАТ повідомляє: В веділю 13. травня ц. р. Михайло Рибак з товаришем вступив на Голоську біля Львова до замкненого району для публіки. Коли на трикратне візвання воляка: „сті! стріляю“ М. Рибак і товариші пресішили ходу, тоді воляк постріляв М. Рибак. Равеного перевази до шпиталю у Львові, де він нині помер.

— Під замітом убивства студ. Якова Бачинського, касієра кооп. „Русалка“ у Львові арештувала поліція справника тієї кооперативи Михайла Вербевського та урядовця Тимка Бойка. Польська преса пише, що арештовані застрілили Я. Бачинського з пімсти тому, що він боровся з їхніми зловживаннями. На кілька днів перед убивством, наняті заочинці напали на б. п. Я. Бачинського і поранили його ножами. Тому Бачинський мусів відлежати кілька днів у ліжку. При вбитім найшла поліція записку такого змісту: „Якщо мене вб'ють, то це вчинили М. Вербевський і Т. Бойко“. Арештовані сидять уже в Бригідках.

— Арешт за податковій неправильности. Виставк державних законів оголосив нову податкову ординацію, що приносить багато нових приписів. Новий закон постановляє м. і., що скарбові уряди дістають компетенції рівнорядні з городськими староствами, вимірюючи кару за податковій проступки. Скарбові уряди будуть мати право визначувати не тільки грошові кари за укривання доходів або неправильности у веденні книг, але також вільно їм наказувати кари арешту. Відклик від таких кар можливий до двох тижнів. Нова податкова ординація входить в життя з днем 1. жовтня ц. р.

— Коpecь ім. П. Пасудського збудують у Кракові з нагоди зїзду легіоністів на зразок копця Костюшка. Спеціальна комісія устійнила вже план будови.

— Бандитизм в краю. До хати Зісмана в Курилівці пов. Ланьцут добулося пізнім вечором тьабох замаскованих бандитів і не заставши його дома, почали грабити. Незабаром надійшов Зісман, до якого один бандит стріляв з револьвера і положив його трупом. Збіглися сусіди і сполошили бандитів, які зрабували 500 зол., 10 доларів і різні цінні річи. На місце злочину прибула з Ланьцута поліція з псом. Підозрювають, що між бандитами находилися теж ославлені Бик та Мачуга.

— Краєва хроніка. Окружний суд у Тернополі засудив Володимира Стефанівца на 6 місяців арешту за підпал „світлий“ стшельців у Раштивах. — В Синевіську Вишнім пов. Стрий посвячено нововибудований міст на державній дорозі Стрий-Камець. — До ріки в Стрию кидалися ді 7-місячною дитиною на рукав Мавія

Двулят, яку покинув чоловік. Проході виртували обох. — Підчас руханкових вправ на площі польського Сокола в Станиславові помер наслідком удару серця учень VI. гімна. кл. Казимир Фургальський родом з Галича.

— Любовна трагедія. 30-літній Владислав. Фукслат із Заліся пов. Тернопіль наслідком відмови родичів своєї нареченої Антоніни Демчук на подружжя з нею, прийшов минулої неділі до неї і після короткої розмови стріляв до неї дзичи, ранючи її тяжко. Опісля побіг у поле і там вистріляв у голову відобрав собі життя.

— За ревізію процесу. У звязку з новинкою про політичного в'язня б. українського старшини Володимира Панькова (не Банькова) пояснюємо, що засуджено його в 1930 р. після повероту із заграниччя. Закинено йому, що у грудні 1918 р. велів розстріляти двох селян поляків під Станиславом. Паньків у своїй обороні! покинується на свідотво б. свого команданта ген. Кравца.

— Пожежна хроніка. В Новоселці (на Буковині) вибухла вночі пожежа. Почала горіти синагога, з якої вогонь перекинувся на інші будинки. Згоріло 17 домів. Підчас пожежі вибухла з великим гуком нафта, що находилася на складі. Згоріла теж аптика. Жертв людьми не було.

— Проти культу наготи. Віденська шкільна влада заборонила ученим всіляких і середніх шкіл виступати на руханкових вправах у легких спортових одягах. Уживані досі руханкові штани для дівчат будуть заступлені спідничками, що стягують нижче латки. Вжлавти близьки з короткими рукавами заборонено. Як довгі мають бути рукави при гімнастиці, ще не рішено. Зачувати, що спільні руханкові виступи хлопців і дівчат будуть заборонені. Одночасно введено строгую контролю купальних костюмів на пляжах.

— Катастрофа на самоходових перегонях. Підчас самоходових перегонів у Фонтенебльо склалася минулої неділі страшна катастрофа. Самохід Бугаті, ведений Ериком Льора, на 300 метрів перед метою з невисисною причини впав на публіку, що тисячною масою пригладалася перегонам. Наслідки були страшні. Шість осіб згинуло на місці, а кільканаять, між ними й шофера відставлено в безнадійному стані до шпиталю. Одній жінці самохід відтяв голову.

— Домагаються подвійного окупу. Як повідомляють з Ньюорку, бандити, які вхопили нафтового магната Віліяма Джетля, звернулися до його правного заступника в Льюс Інджелес, адв. Ренкона з домаганням, щоби зложив окуп у висоті 75 тисяч доларів. Ранком розпочав з бандитами переговори. Одночасно бандити зажадали від матері Джетля, щоби зложила окуп у висоті 40 тисяч доларів.

— Душогубство. Орендар маєтку Грохонці біля Плоцька, Мечислав Хотиский застріляв адв. Баліського з Варшави, коли він, як куратор, контролював рахунки. Після вбивства арендар скінчив самогубством.

— Помер міністер-мурин. Муринський посол у французькому парламенті Дінь, який був теж членом Лавалевого уряду, як підсекретар у м-стві кольоній помер у п'ятницю вечором. За війни Дінь був начальним комісарем кольоніальних відділів, був першим муринським міністром у французькій владі.

— Берлінська Мата Гарі. В Берліні відбувся судовий процес проти кількох осіб за шпигунство і державну зраду. Розправа була зовсім тайна, так що місцева преса не подала про неї ніякої вістки. Як повідомляє французька преса, головою обвинувачену Кірі ф. Берг, жінку інженіра фабрики Сіменса, засуджено на смерть, а б. польського ротмістра Юрія Сосновського на 20 літ в'язниці. Ще в березні ц. р. появилася була вістка, що в Німеччині викрито велику шпигунську аферу. Тайна поліція арештувала тоді 20 осіб під замітом державної зради і шпигунства в користь Польщі. Головою шпигунської організації був б. польський старшина Юрій Сосновський, колишній старшина австрійський. Він вів у Берліні широке життя, хоч особисто не мав маєтку і ніхто не знав, звідки він має гроші. Між арештованими находилися один урядовець міністерства заграничних справ, дальше син генерала Фалькенгайна, що на початку світової війни був міністром війни, кавкаська княгиня Катя Берберія, директор повітряного відділу у Сіменса Ф. Берг і його жінка, бувша жінка Фалькенгайна і ін. Сосновському закинули, що при допомозі інших обвинувачених роздобували плани німецьких повітряних моторів, що послугуються парою і продає Польщі.

— Ділінгер у порозумінні з поліцією. Американська поліція викрила, що Ділінгер був у порозумінні з впливовими полідистами, тому годі було його зловити. І так на днях арештували б. президента поліції в Шикаго Мек Лефлена. Із сконфіскованих у Лефлена документів виходить, що він дістав від Ділінгера і його ватаги

50.000 дол. Ділінгеровому батькові тепер 70 літ, живе в Мурсвілі (стейт Індіана) як фармер. Ділінгера сестра Андре Генкок живе в Мейнауді в тімже стейті. Батько каже, що син усе був добрий і розумний хлопець і що відіс з 9 дітей не завдавало йому менше журби, як теперішній бандит Джан. Першого злочину допустився вже давно, за який відісидів 10 літ тюрми. 8. квітня відідав батька, говорив йому про все, не згадував лише про свою втечу.

— На основі § 19. У звязку зі статтею п. 3. „З лемківських дивагядів“, поміщеною в ч. 93 „Діла“ з 13. м. м. просимо на основі § 19. прес. зак. помістити слідуєче спростування: Не є правдою, що померший о. Т. Грабец, парох в Лупкові, був завзятим і активним москвофілом та що православні в Лупкові було підготовлене довголітню працею тамошнього пароха москвофіла, зате є правдою, що покійний парох в Лупкові о. Т. Грабец був свідомим членом руського народу і вірним сином гр.-кат. церкви, та що покійний ціле своє життя зумів удачно боротися з американським православним впливом і боронити в селі позицію гр. кат. віри і обряду. В Лупкові, 12. травня 1934 р. — Ольга Грабец, Мірослав Грабец.

3 нових видань.

ІОУС ХРИСТОС. Його життя, наука і чудя. Згармонізований переклад чотирьох Євангелій на основі грецького тексту з поясненнями. Зладит о. Михайло Кравчук. Львів 1934. Накладом Національного Музею. 8°, 288 + 6 пенум. стор. 24 2 карти.

Книжка, яка лежить перед вами, виросла із перехрестя двох важливих сучасних течій. Це з одного боку таке видне поглиблення релігійних почувань, навіть акась помітна тут за релігійними переживаннями, видна серед найширших кол інтелігенції й простолудя, з другого базукчий розвиток особливого літературного жанру: біографії в літературному обробленні. Книжка о. Кравчука це різнотчасно памятник релігійного письменства, і твір літературної ваги.

6 це точний, переданий літературною мовою переклад усіх місць із чотирьох Євангелій, що взаємно себе доповнюють і представляють події в їх часовій послідовності. Таким робом повстала нова цілість, що ві трохи не відбігає від канонічних текстів, всеж дає куди суцільніший образ життя, навчання і чудес Ісуса Христа. Досі таких згармонізованих перекладів ми не мали. Доводилося користуватися т. зв. гармоніями, себто показачками, які — до речі — походять з XVII—XVIII. вв. й малодоступні. Тимсамим ніх не могли вдоволити сучасного читача, чи дослідника.

Книжка о. Кравчука своїми численними, гм черпучими поясненнями уступає лая широкому читачеві текст Євангелія. Буде вона невідступною книжкою кожного священника, що в ній дуже легко найде й опис потрібної йому полії з життя Христа, або припошсть із відповідними поясненнями. Це я є особливо цінне для проповідників. Повинна теж найтиса ця праця в кожній шкільній бібліотеці, така звичайно вбогія на цього роду лектуру.

Рівночасно з цим виданням вибавляе, мажт бібліофілське. Гарний папір, модерний дрифт, далі 42 образки із Богородчанського Іконостасу, одної із найвеличавіших памяток старого українського маларства (поч. XVIII. в.) з уваги на те ціна не є висока (6 зол. з порученою пересилкою). Розуміється само собою, що праця виийшла за дозволом і одобренням гр.-кат. Митрополічного Ординаріату (10819/К ч.).

Авторів цих рядків доводилося чути перші голоси читачів і перші рецензії. Всі вони дуже похвальні. Зокрема чужина поставилася дуже прихильно (Америка, Швайцарія). Можна надіятися, що й у краю книжка зустрінеться з прихильністю читачів.

Окремою відбиткою виийшли „Страшавая, смерть і прославлення Ісуса“, популярне видання, гарно ілюстроване й пояснене. (Ціна 50 сот.)

Б. Ю. Пеленський.

Зі сцени й естради.

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЦІ — ШЕВЧЕНКОВІ.

Як справно працюють і організуються українські робітничі Львова у своїй організації „Будучність“ — це могло українське громадянство побачити на концерті, який ця організація влаштувала у Ремісничій Палаті дня 13. ц. м.

Концерт, що був водночас показом праці „Будучности“, був незвичайно багатий програмою. На простій, на швидко руку побудований сцені ми бачили стільки доказів пильної праці над українськими дівчатими-робітницями, що хоч поодинокі точки концерту були дуже до себе подібні, приємно було сидіти на цьому

З друкарні Вул. Спілки Діло^в Львів, Ринок 10.